DOMSTOLENS DOM
av den 5 oktober 1994*

I mål C-323/93

har Cour de cassation i Frankrike (chambre commerciale) gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Société civile agricole du Centre d'insémination de la Crespelle

och

Coopérative d'élevage et d'insémination artificielle du département de la Mayenne.

Begäran avser tolkningen av artiklarna 5, 86, 90.1, 30 och 36 i EEG-fördraget samt artikel 2 i rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 206, s. 8; svensk specialutgåva, område 3, volym 9, s. 49) och artikel 4 i rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 167, s. 54; svensk specialutgåva, område 3, volym 23, s. 208).

DOMSTOLEN

sammansatt av avdelningsordföranden J. C. Moitinho de Almeida, t.f. ordförande, avdelningsordförandena M. Díez de Velasco (referent), D. A. O. Edward samt domarna C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn och J. L. Murray,

generaladvokat: C. Gulmann,

* Rättegångsspråk: franska.

justitiesekreterare: H. von Holstein, biträdande justitiesekreterare,

som beaktat de skriftliga yttrandena från

— la société civile agricole du Centre d'insémination de la Crespelle, genom advokaterna J. Rouvière och R. Cathala, Paris,

— la Coopérative d'élevage et d'insémination artificielle du département de la Mayenne, genom advokaterna G. Lesourd och D. Baudin, Paris,

— den franska regeringen, genom H. Duchêne, secrétaire des affaires étrangères, utrikesministeriets rättsavdelning, samt C. de Salins, conseiller des affaires étrangères vid samma ministerium, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren M. G. Marenco samt V. Melgar, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud,

som beaktat förhandlingsrapporten,

som vid sammanträde den 23 mars 1994 hört de muntliga yttranden från la société civile agricole du Centre d'insémination de la Crespelle, la Coopérative d'élevage et d'insémination artificielle du département de la Mayenne genom Daniel Baudin, biträdd av advokaten Claude Paulmier, Paris, från den franska regeringen samt från kommissionen,

som hört generaladvokatens förslag till avgörande, framlagt vid sammanträde den 4 maj 1994,

meddelar följande

dom

1 Genom dom av den 15 juni 1993, som inkom till domstolen den 24 juni 1993, har Cour de cassation i Frankrike (chambre commerciale) i enlighet med artikel 177 i EEG-fördraget ställt två frågor om tolkningen av artiklarna 5, 86, 90.1, 30 och 36 i EEG-fördraget samt om tolkningen av rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 206, s. 8) och av rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987

om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 167, s. 54).

2 Dessa frågor har ställts inom ramen för en tvist som pågår mellan la société civile agricole du Centre d'insémination de la Crespelle (nedan kallat "Centre de la Crespelle") och la Coopérative d'élevage et d'insémination artificielle du département de la Mayenne (nedan kallat "Mayenne-kooperativet").

3 I Frankrike regleras den artificiella inseminationen av djur bl.a. genom lag nr 66-1005 av den 28 december 1966 om avel (Journal Officiel de la Republique Française, JORF 1966, s. 11619). Enligt artikel 5 första stycket i denna lag krävs tillstånd för drift av inseminationsstationer. Denna bestämmelse skiljer mellan de stationer som producerar sperma och de som utför inseminering, utan att utesluta att en och samma station kan bedriva båda typerna av verksamhet samtidigt. Produktionsverksamheten består i hållandet av en uppsättning avelsdjur av hankön, brukandet av dessa avelsdjur, samt samling, behandling, lagring och distribution av sperman. Seminverksamheten består i sin tur i av seminering av hondjur eller övervakning av seminering när denna utförs av uppfödare med tillstånd.

4 Den ovan nämnda lagen från 1966 föreskriver dessutom att varje inseminationsstation skall verka inom ett område inom vilket enbart denna station har tillstånd att verka (artikel 5 fjärde stycket). Om ett sådant område har tilldelats ett jordbrukskollektiv skall detta godta användare som inte är medlemmar av kollektivet (artikel 5 sjätte stycket).

5 Enligt samma lag erhåller inseminationsstationer som inte samtidigt är produktionsstationer vanligtvis avelsdjur eller sperma från den eller de produktionsstationer med vilka de slutit ett leveransavtal. De uppfödare som är etablerade inom en inseminationsstations verksamhetsområde kan begära att denna levererar sperma från utvalda produktionsstationer (artikel 5 femte stycket), men de extra kostnader som ett sådant önskemål medför skall bäras av användarna.

6 Inom det franska moderlandet finns för närvarande 51 godkända inseminationsstationer och 23 godkända produktionsstationer, varav enbart tre samtidigt är godkända som inseminationsstationer. Samtliga inseminationsstationer i Frankrike drivs i form av jordbrukskollektiv. Dessutom är samtliga, med undantag av fyra, associerade medlemmar av UNCEIA (Union nationale des coopératives agricoles d'élevage et d'insémination artificielle), som är det

enda organet som omfattar inseminationsstationer och produktionsstationer inom hela det franska territoriet. Enligt artikel 7 i dess stadgar innebär anslutningen till UNCEIA ett åtagande för dess medlemmar att uteslutande använda UNCEIA:s tjänster. Därtill kommer att UNCEIA:s generalförsamling, enligt artikel 29 i nämnda stadgar, antar beslut som binder alla medlemmar, även de frånvarande och skiljaktiga.

7 När det gäller import till Frankrike av sperma från nötkreatur är denna reglerad i en kungörelse utfärdad av jordbruksministern den 17 april 1969 (JORF av den 30 april 1969, s. 4349), ändrad genom en kungörelse av den 24 januari 1989 om tillstånd för drift av inseminationsstationer (JORF av den 31 januari 1989, s. 1469). Enligt artikel 2 i den senare kungörelsen kan varje medborgare i en medlemsstat fritt importera sperma under förutsättning att denna kommer från produktionsstationer som valts ut av Jordbruksministeriet och har tagits från tjurar som uppfyller de avelstekniska krav och hälsokrav som föreskrivs i den franska och den gemenskapsrättsliga lagstiftningen. Slutligen föreskriver artikel 2 i denna kungörelse att varje enskild ekonomisk aktör som importerar sperma från en annan medlemsstat inom gemenskapen skall leverera denna till en godkänd inseminations- eller produktionsstation. Enskilda ekonomiska aktörer kan bygga upp ett lager av importerad sperma vid en utvald station.

8 I gemenskapsrätten anges i artikel 2 andra strecksatsen i direktiv 77/504 och artikel 2.1 andra strecksatsen i direktiv 87/328 att medlemsstaterna skall se till att handel med sperma och embryon från renrasiga avelsdjur av nötkreatur inom gemenskapen inte får förbjudas, begränsas eller hindras på avelsmässiga grunder. Rådet skall enligt artikel 3 i det förstnämnda direktivet före den 1 juli 1980 anta gemenskapsbestämmelser för godkännande av renrasiga avelsdjur av nötkreatur och deras sperma för avelsändamål, vilket gjordes genom direktiv 87/328.

9 Enligt artikel 4 i det sistnämnda direktivet skall medlemsstaterna säkerställa att, vid handel inom gemenskapen, sperman från renrasiga tjurar är samlad, behandlad och lagrad på en officiellt godkänd station för artificiell insemination. Enligt direktivets fjärde och sjunde övervägande är det tillräckligt, för att undvika varje försämring av arvsanlagen, att kräva att sperma måste komma från i andra medlemsstater officiellt godkända stationer som har ansvar för artificiell insemination.

10 Dessa bestämmelser har kompletterats genom rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991 om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur samt om ändring av direktiv 77/504/EEG och 90/425/EEG (EGT L 85, s. 37; svensk specialutgåva, område 3, volym 36, s. 232).

11 Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, s. 10, fransk version; svensk specialutgåva, del 03, volym 27) preciserar slutligen i artikel 3 de sanitära villkor som sperma som är föremål för handel inom gemenskapen skall uppfylla. Detta direktiv har ändrats genom rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (EGT L 224, s. 29, fransk version; svensk specialutgåva, del 3, volym 33).

12 Det framgår av handlingarna i målet att Centre de la Crespelle sedan 1961 håller lager av nötkreatursperma och bedriver inseminering av denna inom en del av departementet Mayenne. Mayenne-kooperativet som innehar exklusiva rättigheter inom detta område sedan 1970 väckte talan mot Centre de la Crespelle vid Tribunal de grande instance i Rennes för överträdelse av dessa rättigheter. Den domstolen biföll talan mot Centre de la Crespelle genom dom av den 25 juni 1991. Efter det att Cour d'appel de Rennes fastställt denna dom överklagade Centre de la Crespelle och gjorde gällande att det franska systemet för inseminationsstationer stred mot vissa bestämmelser i fördraget.

13 Eftersom Cour de cassation var tveksam om tolkningen av gemenskapsrätten beslöt den domstolen att hänskjuta följande frågor till EG-domstolen:

"1. Utgör bestämmelserna i artiklarna 5, 86 och 90.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen hinder för nationell lagstiftning, såsom den i förevarande fall, som inrättar inseminationsstationer som har ensamrätt att verka inom ett visst område? Ger dessa bestämmelser dem möjlighet att fakturera extrakostnader när uppfödarna inom den zon inom vilken stationen har exklusiv behörighet begär leverans av sperma från av dem utvalda godkända produktionsstationer?

2. Utgör artiklarna 30 och 36 i samma fördrag, artikel 2 i rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur

och artikel 4 i rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur hinder för nationell lagstiftning, såsom den i förevarande fall, som tvingar de ekonomiska operatörer som importerar sperma från en medlemsstat inom gemenskapen att leverera denna till en godkänd inseminations- eller produktionsstation?"

Den första frågan

14 Den nationella domstolens första fråga väcker i huvudsak två olika problem. För det första undrar den huruvida artiklarna 5, 86 och 90.1 i fördraget skall tolkas så att de utgör hinder för en medlemsstat att bevilja godkända inseminationsstationer vissa exklusiva rättigheter inom ett begränsat område. Därefter vill den veta – om de uppfödare som är etablerade i det område inom vilket en godkänd station har exklusiv behörighet begär att stationen skall leverera sperma som kommer från en av dem utvald produktionsstation – huruvida dessa bestämmelser hindrar en station att fakturera de extrakostnader som ett sådant val kan medföra.

Den första delen av den första frågan

15 När det gäller fördragsbestämmelserna i fråga, skall det först framhållas att medlemsstaterna enligt artikel 5 är skyldiga att lojalt fullgöra sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten. Likväl framgår det av fast rättspraxis att denna bestämmelse inte självständigt kan tillämpas när den ifrågavarande situationen regleras av en specifik fördragsbestämmelse, vilket är fallet i föreliggande mål (se dom av den 11 mars 1992, mål C-78/90 – C-83/90 Compagnie commerciale de l'Ouest m. fl., Rec. 1992, s. I-1847, punkt 19). Frågan skall således bedömas med beaktande av artiklarna 90.1 och 86 i fördraget.

16 Enligt artikel 90.1 skall medlemsstaterna, beträffande de företag som de beviljar särskilda eller exklusiva rättigheter, varken vidta eller bibehålla någon åtgärd som strider mot reglerna i fördraget, i synnerhet reglerna i artiklarna 7 samt 85–94.

17 Den nationella lagstiftningen har i föreliggande fall, genom att kräva tillstånd för drift av inseminationsstationer och genom att ange att varje station skall ha exklusiv rätt att verka inom ett visst område, beviljat dessa stationer exklusiva rättigheter. Genom att till förmån för dessa företag på detta sätt inrätta sidoordnade begränsade territoriella monopol, som tillsammans täcker hela territoriet i en medlemsstat, skapar dessa nationella bestämmelser en dominerande ställning inom en väsentlig del av den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 86 i fördraget.

18 Enbart skapandet av en sådan dominerande ställning genom beviljandet av en exklusiv rättighet i den mening som avses i artikel 90.1 är inte som sådant oförenligt med artikel 86 i fördraget. En medlemsstat bryter nämligen mot förbuden i dessa båda bestämmelser endast om företaget i fråga, genom det blotta utövandet av den exklusiva rättighet som beviljats företaget, missbrukar sin dominerande ställning (se dom av den 23 april 1991 i mål C-41/90 Höfner och Elser, Rec. 1991, s. I-1979, punkt 29, och senast dom av den 10 december 1991 i mål C-179/90 Merci Convenzionali Porto di Genova, Rec. 1991, s. I-5889, punkt 17).

19 I föreliggande fall består det påstådda missbruket i inseminationsstationernas uttag av oskäliga priser.

20 Det skall därför bedömas huruvida ett sådant förfarande, som utgör det påstådda missbruket, är en direkt följd av lagstiftningen. Det skall i detta hänseende konstateras att lagen begränsar sig till att tillåta inseminationsstationerna att kräva att de uppfödare som begär leverans av sperma från andra produktionsstationer betalar de extrakostnader som detta val medför.

21 En sådan bestämmelse ger visserligen inseminationsstationerna rätt att fastställa dessa kostnader, men inte att kräva oskäliga avgifter och därigenom missbruka sin dominerande ställning.

22 Denna del av frågan skall följaktligen besvaras så att artiklarna 90.1 och 86 i fördraget inte hindrar att en medlemsstat beviljar godkända stationer för inseminering av sperma från nötkreatur vissa exklusiva rättigheter inom ett begränsat område.

Den andra delen av den första frågan

23 Artikel 5 femte stycket i den franska lagen nr 66-1005 av den 28 december 1966 om avel föreskriver att uppfödare inom en inseminationsstations verksamhetsområde kan begära att den senare levererar sperma från av uppfödarna utvalda produktionsstationer och att de extrakostnader som uppstår med anledning av det valet skall bäras av användarna.

24 Artikel 86 i fördraget hindrar emellertid stationerna från att missbruka sin dominerande ställning vid det självständiga utövandet av deras ekonomiska verksamhet.

25 Såsom domstolen redan har uttalat föreligger missbruk av en dominerande ställning när ett företag som innehar ett administrativt monopol tar ut avgifter för sina tjänster som inte står i proportion till det ekonomiska värdet av den utförda prestationen (se domar av den 13 november 1975 i mål 26/75 General Motors, Rec. 1975, s. 1367, punkt 12, och av den 11 november 1986 i mål 226/84 British Leyland mot kommissionen, Rec. 1986, s. 3263, punkt 27).

26 På samma sätt skulle godkända stationer missbruka sin dominerande ställning om de för erhållandet och lagringen fram till insemineringen av sperma som importerats från en annan medlemsstat på begäran av en användare skulle låta användarna bära kostnader utöver de faktiska extrakostnaderna.

27 Av detta följer att artikel 86 i fördraget skall tolkas så att den inte hindrar inseminationsstationer, som har ensamrätt att verka inom ett visst område, att låta användare som begär leverans av sperma från produktionsstationer i andra medlemsstater bära extrakostnader, under förutsättning att dessa kostnader faktiskt uppstod för inseminationsstationerna för att tillgodose dessa användares önskemål.

Den andra frågan

28 För att besvara den nationella domstolens andra fråga avseende tolkningen av artiklarna 30 och 36 i fördraget samt direktiven 77/504 och 87/328 skall det erinras om att domstolen i fast rättspraxis har uttalat (se i första hand dom av den 11 juli 1974 i mål 8/74, Dassonville, Rec. 1974, s. 837) att alla handelsregler antagna av medlemsstater som kan utgöra ett hinder, direkt

eller indirekt, faktiskt eller potentiellt, för handeln inom gemenskapen skall anses som åtgärder med motsvarande verkan som kvantitativa restriktioner.

29 Bestämmelser i en medlemsstat som kräver att enskilda ekonomiska aktörer som importerar doser av sperma från nötkreatur från en annan medlemsstat skall lagra denna mot en avgift hos en godkänd station som har ensamrätt till lagring av sperma och insemination utgör ett sådant hinder mot import. Eftersom detta krav är tillämpligt på det stadium som direkt följer importen och innebär en ekonomisk börda för importören kan det begränsa volymen av importen.

30 Artikel 36 i fördraget föreskriver att förbudet mot restriktioner för import, export eller transitering inte skall hindra åtgärder av sådan natur om dessa grundas på hänsyn till intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv (se domen i mål 35/76 Simmenthal, Rec. 1976, s. 1871, punkt 10).

31 Det är emellertid fast rättspraxis att när det finns gemenskapsdirektiv, som med tillämpning av artikel 100 i EEG-fördraget, innehåller föreskrifter om harmonisering av sådana åtgärder som är nödvändiga bl.a. för skyddet av människors och djurs hälsa och i vilka det föreskrivs gemenskapsförfaranden för att kontrollera att åtgärderna vidtas, är en tillämpning av artikel 36 inte längre motiverad, eftersom lämpliga kontrollåtgärder då skall genomföras och skyddsåtgärder vidtas inom ramen för harmoniseringsdirektivet (se domar av den 5 oktober 1977 i mål 5/77 Tedeschi mot Denkavit, Rec. 1977, s. 1555, punkt 35, av den 5 april 1979 i mål 148/78 Ratti, Rec. 1979, s. 1629, punkt 36, av den 8 november 1979 i mål 251/78 Denkavit, Rec. 1979, s. 3369, punkt 14 och av den 20 september 1988 i mål 190/87 Moormann, Rec. 1988, s. 4689, punkt 10).

32 Den franska regeringen har, med åberopande av denna praxis, anfört att dess bestämmelser å ena sidan är berättigade på grund av intresset att genetiskt förbättra nötkreatursstammen och å andra sidan av hälsoövervägande.

33 När det gäller skäl som är hänförliga till den genetiska förbättringen av nötkreatursstammen skall det erinras om att artikel 2.1 i direktiv 87/328, som syftar till att avskaffa avelstekniska hinder vid handel med sperma från nötkreatur inom gemenskapen, kräver att medlemsstaterna avskaffar alla hinder mot införsel eller användning inom sitt territorium av sperma från nötkreatur som importerats från andra medlemsstater i enlighet med de villkor som föreskrivs i artikel 4 i direktivet (se punkt 9 ovan). Dessutom anger artikel 2 i direktiv 91/174 att saluföring av sperma från renrasiga djur

inte får förbjudas, begränsas eller hindras av skäl som grundar sig på avel eller härstamning. Det följer av dessa bestämmelser att avelstekniska krav och härstamningskrav fullständigt har harmoniserats på gemenskapsnivå.

34 Såvitt avser hälsoövervägande omfattas dessa av direktiv 88/407, vars artikel 1 anger att direktivet är tillämpligt på handel inom gemenskapen och på import från tredje land av djupfryst sperma från nötkreatur som hålls som husdjur. Artikel 3 i direktivet och bilaga 3, som fastställer de allmänna villkoren för handel med sperma från nötkreatur inom gemenskapen, nämner endast samling och behandling av sperma i medlemsstaten som är avsändarstat samt transport till destinationslandet. Således behandlar inte någon bestämmelse i direktivet lagring eller användning av sperma i destinationslandet.

35 Härav följer att hälsokraven vid handel med sperma från nötkreatur inom gemenskapen ännu inte fullständigt har harmoniserats på gemenskapsnivå i förhållande till spermans destinationsland. Medlemsstater kan således åberopa hälsoskäl för att hindra den fria rörligheten av sperma från nötkreatur, under förutsättning att begränsningarna i handeln inom gemenskapen står i proportion till det avsedda ändamålet.

36 För att se till att bestämmelsernas begränsande inverkan på handeln mellan medlemsstaterna inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet måste undersökas om denna inverkan är direkt, indirekt eller enbart hypotetisk och om den inte stör avsättningen mer vad gäller importerade varor än inhemska varor (se domen i mål C-169/91 B & Q, Rec. 1992, s. I-6635, punkt 15).

37 I detta avseende skall det erinras om att artikel 2.3 i den franska kungörelsen av den 24 januari 1989 kräver att endast importerad sperma skall lagras hos godkända stationer. Enligt de förklaringar som lämnades av den franska regeringen vid sammanträdet och som inte bestritts av övriga intervenienter föreligger emellertid en liknande skyldighet avseende sperma som producerats på franskt territorium som en följd av inseminationsstationernas monopol, eftersom endast dessa stationer har tillstånd att producera och lagra sperma i Frankrike.

38 När det gäller de praktiska verkningarna av skyldigheten avseende lagring av sperma kan det, trots att denna begränsning är tillämplig utan åtskillnad mellan inhemska och importerade produkter, inte uteslutas att de senare missgynnas i förhållande till den inhemska produktionen. Eftersom den

nationella lagstiftningen i föreliggande fall varken föreskriver bestämmelser om lagring eller, i synnerhet, det pris som skall erläggas av importören till den godkända stationen och eftersom detta pris i allmänhet fastställs schablonmässigt, finns det inte några bestämmelser som hindrar de godkända stationerna från att tillämpa oskäliga villkor för lagringen av sperma som importerats av enskilda.

39 Frågan huruvida driften av de godkända stationerna när det gäller villkoren för lagring av sperma i praktiken innebär diskriminering av importerade produkter är en bedömning av de faktiska omständigheterna som ankommer på den nationella domstolen.

40 Den andra frågan skall således besvaras så att artikel 30 i förening med artikel 36 i fördraget, artikel 2 i rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur och artikel 4 i rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur skall tolkas så att de inte hindrar nationella bestämmelser som kräver att ekonomiska aktörer som importerar sperma från en medlemsstat i gemenskapen skall leverera denna till en godkänd inseminations- eller produktionsstation.

Rättegångskostnader

41 De kostnader som har förorsakats den franska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående de frågor som i en dom av den 15 juni 1993 förts vidare av Cour de cassation i Frankrike – följande dom:

1) **Artiklarna 90.1 och 86 i EEG-fördraget hindrar inte att en medlemsstat beviljar godkända stationer för inseminering av sperma från nötkreatur vissa exklusiva rättigheter inom ett begränsat område.**

2) **Artikel 86 i fördraget skall tolkas så att den inte hindrar inseminationsstationer, som har ensamrätt att verka inom ett begränsat område, att låta användare som begär leverans av sperma från produktionsstationer i andra medlemsstater bära extrakostnader, under förutsättning att dessa kostnader faktiskt uppstod för inseminationsstationerna för att tillgodose dessa användares önskemål.**

3) **Artikel 30 i förening med artikel 36 i EEG-fördraget, artikel 2 i rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur och artikel 4 i rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur skall tolkas så att de inte hindrar nationella bestämmelser som ålägger ekonomiska aktörer som importerar sperma från en medlemsstat i gemenskapen att leverera den till en godkänd inseminations- eller produktionsstation.**

Moitinho de Almeida Diez de Velasco Edward

Kakouris Schockweiler Grévisse

Zuleeg Kapteyn Murray

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 5 oktober 1994.

R. Grass
Justitiesekreterare

J. C. Moitinho de Almeida
Ordförande på tredje och femte avdelningarna
t.f. ordförande